

Bibliografia

L'EXAMEN DE CHIMIE DE L'ÉLEVE TEINTURIER. A. KIELMEYER i W. ZENKER, tr. franc. de O. PIEQUET, 1 vol. 285. *L'Édition textile*, París 1925.

Aquest llibre va destinat especialment, i a ells el recomanem, als operaris de la indústria tintorial que desitgin posseir els coneixements elementals de caràcter tècnic, indispensables per al normal desenrotllament de la professió que han escollit. Estudia tots els compostos relacionats amb la tintoreria i dona els mètodes més pràctics per a la llur aplicació. Finalitza l'obra amb l'estudi ràpid de les matèries aplicades en les indústries afins, com són acabats, blanqueig, mordents i matèries colorants.

LES METHODES PHYSIQUES APPLIQUÉES A LA CHIMIE.— P. JOB. 1 vol. 14/21., 250 p. i 126 fig., Octave Doin, ed.

A l'estat d'intima compenetració entre la física i la química a què avui hem arribat (es fa difícil actualment d'establir, en molts aspectes, la divisió clàssica que fins fa alguns anys havia prevalgut absolutament), cal que el químic apliqui molt sovint, en les seves investigacions, els mètodes físics. Partint d'ací, aquesta obra tendeix a fixar les condicions en les quals els darrers poden ésser d'utilitat i àdhuc indispensables.

La primera part examina els diversos procediments d'identificació dels cossos purs i de la determinació de llur puresa, com són: Distinció entre els cossos de composició veïna i entre els de propietats aproximades; temperatura crítica de dissolució; cossos de composició i propietats veïnes; determinació de la puresa dels cossos; fraccionament de les terres rares; anàlisi elemental; massa molecular i massa atòmica; constitució dels cossos purs i varietats al·lotròpiques.

La segona part estudia les mescles, solucions i sistemes heteroclítics diversos: anàlisi immediat, constitució de barrejes sòlides, líquides en equilibri i gaseoses en equilibri; sistemes químics en curs i previsió de reaccions.

Finalitza l'obra amb un aplec d'indicacions some-res, conduents a facilitar la pràctica i interpretació de les operacions ressenyades.

R. P.

ASSAIGS DE GEOGRAFIA HUMANA DE LA MUNTANYA. RAUL BLANCHARD, compost i anotat per PAU VILA, publicat pel Centre Excursionista de Catalunya.

Aquest llibre conté, en essència, les lliçons que va donar M. RAUL BLANCHARD dins els Cursos d'Intercahvi de la Mancomunitat de Catalunya, l'any 1922, a favor, principalment, del Seminari de Geografia dels Estudis Normals de la susdita Mancomunitat. Han

estat redactades per PAU VILA, davant les notes del mestre i amb els apuntaments presos pels alumnes dels Estudis Normals.

Presenta aquest llibre, com diu el compilador, un "quadro natural" de la vida humana a muntanya, en tots els aspectes del treball i d'adaptació pròpiament geogràfica: vida agrícola, pastoral, de tràfic, industrial, característiques de les aglomeracions, del lloc d'emplaçament, de la casa, repartiment i moviment de la població, amb el problema tan típic de la migració, etc.

El tema, en si mateix, té per a nosaltres, fills d'un país essencialment muntanyenc, un interès vivíssim, augmentat, en aquest cas, per les documentades intercalacions referents a la muntanya catalana, que Pau Vila, excursionista i escorcollador infadigable, hi ha sabut afegir.

Però el major interès, al nostre entendre, el té l'assaig com a document científic. La Geografia humana, ciència nova, no dedicada, no constituïda encara, apareix al món voltada de perills. En té, principalment, dos d'interns, fills de la seva mateixa constitució, que són la fantasia i l'anècdota; i dos d'externs, en els quals pot caure com en coixins de plomes: són, en l'aspecte doctrinal, la Sociologia, i en el documental, la Història.

L'assaig de M. BLANCHARD, que un pilot expertíssim com PAU VILA ha portat al cabal de les lletres i de la ciència catalanes, fuig de tots aquests perills i se'n presenta netament i virginalment geogràfic. Àdhuc el sobrenom d'assaig el protegeix i el salva. És un recull objectiu, concret, de dades geogràfiques, sense mica de literatura, ni ombra de disquisicions que corresponen a altres ciències. L'atinada selecció dels fets i la llur sàvia ordenació, són els instruments simplicíssims de què es val l'autor, i per això l'obra, sense ultrapassar la forma literària d'assaig, queda, com a document geogràfic, definitiva i única.

Si nosaltres haguéssim de qualificar-la amb pocs mots, gosaríem a dir que és el model típic, el mètode de la geografia humana a muntanya. M. RAUL BLANCHARD ens el dona en un bellíssim exemple: els Alps. PAU VILA s'hi ensinistra en un cas especialment car: els Pireneus, Catalunya. I qualsevol geògraf o excursionista l'aplicarà, de seguida de llegit, a les seves muntanyes i a aquelles que estimi.

Cal felicitar l'autor, bon amic nostre—al qual en aquesta ocasió testimoniem la nostra millor recordança—, al compilador i anotador i al Centre Excursionista de Catalunya, que ha sabut afillar generosament aquesta obra, que és, en el camp de la geografia humana de tot el món, una primícia excel·lent.

A. G.